

Súd: Okresný súd Spišská Nová Ves
Spisová značka: 9C/52/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7613200083
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 05. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Stanislava Semanová
ECLI: ECLI:SK:OSSN:2014:7613200083.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Spišská Nová Ves, samosudca JUDr. Stanislava Semanová, v právnej veci žalobcu: L. M. F., nar. XX.X.XXXX, bytom Z., L. X proti žalovanej: R. A., nar. XX.XX.XXXX, bytom Z. D. S., V. X, právne zastúpenej JUDr. Pavlom Zavackým, advokátom so sídlom v Kežmarku, Hradné námestie 29, o zaplatenie 17 455,4349 eur takto

rozhodol:

Žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi sumu 2 407,27 eur do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

Žalobný návrh, čo do zaplatenia sumy 15 048,16 eur, zamieťa.

Žalobca je povinný nahradiť žalovanej na účet jej právneho zástupcu trovy konania vo výške 951,65 eur v lehote do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

odôvodnenie:

Žalobca sa návrhom podaným na tunajšom súde dňa 3.1.2013 domáhal, aby súd zaviazal žalovanú zaplatiť mu sumu 4 925,11 eur a nahradiť trovy konania. Istinu požadoval titulom kapitalizovaných úrokov z omeškania vo výške 17,6 % ročne zo sumy 1 560,11 eur za obdobie od 16.10.1999 do 19.7.2008. V návrhu uviedol, že žalovanej poskytol pôžičku vo výške 1 560,11 eur s tým, že žalovaná mala pôžičku vrátiť do 15.10.1999. Istinu z poskytnutej pôžičky žalovaná mu vrátila až dňa 19.7.2008. Rozsudkom tunajšieho súdu č. 4T/105/2010-227 zo dňa 22.9.2011, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 8.10.2011 bola žalovaná uznaná vinnou zo spáchania prečinu poškodzovania veriteľa, rozsudkom bol ako poškodený s nárokom na náhradu škody nevyplatenými úrokmi z omeškania odkázaný na občianske súdne konanie. Výška požadovanej istiny bola určená znaleckým dokazovaním z odboru ekonomiky v trestnom konaní, voči ktorému žalovaná nepodalala v trestnom konaní sťažnosť, čím súhlasila s určenou výškou škody.

Písomným podaním doručeným súdu dňa 15.2.2013 žiadal žalobca o zmenu návrhu tak, že od žalovanej požaduje sumu 12 473,11 eur, ktorá predstavuje poplatok z omeškania 2,5 promile denne zo sumy 1 560,11 eur za obdobie od 16.10.1999 do 19.7.2008. Výška požadovaného poplatku z omeškania bola taktiež určená znaleckým dokazovaním z odboru ekonomiky v trestnom konaní. Súd zmenu žalobného petitu uznesením č. 9C/52/2013-62 zo dňa 26.2.2013 podľa § 95 ods. 1 O.s.p. pripustil.

Uznesením č. 9C/52/2013-64 zo dňa 26.2.2013 tunajší súd konanie vo veci zastavil z dôvodu prekážky veci právoplatne rozhodnutej s tým, že v konaniach vedených tunajším súdom pod sp.zn. 1C 188/2007 a 9C 52/2013 ide o totožnosť vecí a poukazujúc na § 104 ods. 1 veta prvá O.s.p. s prihliadnutím na ustanovenie § 159 ods. 3 O.s.p.. Krajský súd v Košiciach uznesením sp. zn. 3Co/176/2013-112 zo dňa 30.9.2013 uvedené uznesenie tunajšieho súdu zrušil a vrátil vec na ďalšie konanie. Odvolací súd konštatoval, že vo veciach vedených pod sp.zn. 1C 188/2007 a 9C 52/2013 existuje totožnosť účastníkov

konania, neexistuje tu však totožnosť skutku. Vo veci pod sp.zn. 9C 52/2013 uplatňuje žalobca svoj nárok na náhradu škody spôsobenú trestným činom, naproti tomu vo veci 1C 188/2007 žalobca uplatňoval voči žalovanej pohľadávku z titulu zmluvy o pôžičke. Tunajšiemu súdu uložil prejednať nárok žalobcu vymedzený žalobou a vo veci rozhodnúť.

V podaní doručenom Krajskému súdu v Košiciach dňa 31.5.2013 - odvolaní žalobca požiadal opätovne o pripustenie zmeny žalobného petitu s tým, že od žalovanej sa domáha úhrady sumy 17 455,4349 eur a náhrady trov konania. Súd jeho návrhu vyhovel a poukazujúc na ustanovenie § 95 O.s.p. zmenu žalobného petitu v zmysle návrhu žalobcu pripustil uznesením č. 9C/52/2013-147 zo dňa 21.2.2014.

Na pojednávaní žalobca zotrval na podanom návrhu. Uviedol, že žalovanej istiny sa domáha titulom náhrady škody. Pri určení výšky škody vychádzal zo záverov znaleckého posudku, ktorý bol vpracovaný znalcom z dobrou ekonomiky v trestnom konaní vedenom proti žalovanej. Okrem sumy vyčíslenej znalcom ním požadovaná istina pozostáva aj z kapitalizovaného úroku z omeškania za obdobie od 23. 7. 1999 do 15. 10. 1999 zo sumy 1.560,11 eur. Svoj nárok opiera hlavne o notársku zápisnicu zo dňa 29. 7. 1999. Návrh, o ktorom bolo rozhodované v konaní č. 1C/188/2007 bol podaný za účelom zistenia, či je platná notárska zápisnica a dôvodu, že súd zamietol v roku 2000 návrh na vykonanie exekúcie na základe tejto notárskej zápisnice. V súvislosti s notárskou zápisnicou poukázal hlavne na článok 1, ale aj na článok 3 a 6, ktorý vychádza z potvrdenia o pôžičke, podpísanom ním a žalovanou. Pôžičku, ktorú poskytol žalovanej mu žalovaná vrátila v priebehu trestného konania, dňa 19. 7. 2008. Škoda, ktorú si uplatňuje v tomto konaní mu bola spôsobená vo výške úrokov z omeškania a poplatku z omeškania a to tým, že žalovaná neuhradila pôžičku v lehote jej splatnosti tak, ako bola dohodnutá o potvrdení o pôžičke.

Žalovaná s návrhom nesúhlasila. Potvrdila, že osobne podpísala notársku zápisnicu, v ktorej došlo k uznaniu sumy 47.000,- Sk. Žiadne úroky alebo poplatky z omeškania neuznala a v notárskej zápisnici tieto uvádzané neboli. Sumu 47.000,- Sk žalobcovi vrátila. Túto mu zaslala poštovou poukážkou v mesiaci marec 2008, ktorá jej však bola vrátená, pričom následne zistila, že v tom čase sa žalobca nachádzal vo výkone trestu odňatia slobody. Z toho dôvodu mu opätovne zaslala uvádzanú sumu dňa 19. 7. 2008. Zaplatením uvedenej sumy považovala celú záležitosť za vybavenú s tým, že žalobca si už nebude nárokovať na ďalšie úroky, resp. poplatky.

Súd vykonal dokazovanie, vypočul účastníkov konania, oboznámil sa s listinnými dôkazmi a to rozsudkom Okresného súdu Spišská Nová Ves č. 4T/105/2010-227 zo dňa 22.9.2011, uznesením Krajského súdu v Košiciach č. 4To/3/2012-254 zo dňa 15.2.2012, uznesením Okresného súdu Spišská Nová Ves č. 4T/105/2010-166 zo dňa 22.9.2010, rozsudkom Okresného súdu Spišská Nová Ves č. 1C/188/2007-54 zo dňa 5.3.2008, Notárskou zápisnicou č. D. XXX/XX, D. XXX/XX zo dňa 29.7.1999, uznesením Okresného riaditeľstva PZ ČVS: P-XXXX/OO-Z.-XXXX zo dňa 26.8.2009, uznesením Okresného súdu Spišská Nová Ves č. Er/2680/2000-11 zo dňa 31.10.2000, potvrdením o pôžičke zo dňa 22.7.1999, obsahom spisov Okresného súdu Spišská Nová Ves č. 1C/188/2007 a 4T/105/2010 a zistil tento skutkový stav:

Podľa potvrdenia o pôžičke zo dňa 22.7.1999 bola medzi účastníkmi konania uzavretá zmluva o pôžičke, na základe ktorej žalobca požičal žalovanej sumu 1 560,11 eur, so splatnosťou do 15.10.1999. V uvedenom potvrdení je strojom dopísaný text: úrok z pôžičky 17,6 % ročne a poplatok z omeškania 2,5 promile denne.

Žalovaná formou notárskej zápisnice dňa 29.7.1999 uznala svoj záväzok na zaplatenie sumy vo výške 1 560,11 eur na základe potvrdenia o pôžičke zo dňa 29.7.1999 v platnom znení a súhlasila s vykonateľnosťou notárskej zápisnice. Žalobca ako oprávnený podal u súdneho exekútora JUDr. Ľubomíra Stupku návrh na vykonanie exekúcie proti žalovanej ako povinnej. Žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie v tejto veci bola tunajšiemu súdu doručená dňa 26.7.2000 a uznesením zo dňa 31.10.2000 súd túto žiadosť zamietol poukazujúc na platnú právne úpravu v čase rozhodovania súdu t.j. skutočnosť, že predmetná notárska zápisnica nemôže byť exekučným titulom, pretože oprávnená osoba nie je bankou.

Dňa 17.8.2007 podal žalobca proti žalovanej na tunajšom súde návrh, ktorým sa domáhal zaplatenia istiny vo výške 1 560,11 eur so 17,6 % ročným úrokom z omeškania od 16.10.1999 do zaplatenia a poplatku z omeškania vo výške 2,5 promile denne od 16.10.1999 do zaplatenia a náhrady trov konania.

Konanie bolo tunajším súdom vedené pod sp. zn. 1C/188/2007. Rozsudkom zo dňa 5.3.2008 súd návrh žalobcu zamietol z dôvodu, že žalobca sa môže domáhať realizácie svojho práva vyplývajúceho z notárskej zápisnice v exekučnom konaní. proti uvedenému rozsudku odvolanie nebolo podané a tak nadobudol právoplatnosť dňa 29.3.2008.

Rozsudkom tunajšieho súdu č. 4T/105/2010-227 zo dňa 22.9.2011 bola žalovaná uznaná vinnou z prečinu poškodzovania veriteľa podľa § 239 ods. 1 písm. a/ trestného zákona preto, že dňa 24.10.2007 darovacou zmluvou previedla svoj byt na inú osobu bez jej vedomia, čím odstránila časť svojho majetku a zmarila uspokojenie svojho veriteľa - žalobcu v tomto konaní, čím mu spôsobila škodu vo výške 1 560,11 eur. Z rozsudku bolo zistené, že poškodený - žalobca bol podľa § 288 ods. 1 Trestného poriadku odkázaný s nárokom na náhradu škody na občianske súdne konanie. Z odôvodnenia rozsudku bolo zistené, že súd ustálil výšku spôsobenej škody ako znaku trestného činu na sumu 1 560,11 eur, ktorú poškodená v priebehu konania zaplatila. Súd poukázal na to, že notárska zápisnica, ktorá je zároveň exekučným titulom obsahuje vyhlásenie povinnej osoby iba na sumu 1 560,11 eur. O prípadných úrokoch resp. poplatkoch z omeškania nebolo urobené vyhlásenie, čo znamená, že poškodenému nevznikla ako ďalšia škoda suma predstavujúca úroky z omeškania resp. poplatok z omeškania. V trestnom spise sa nachádza znalecký posudok vypracovaný znalcom z odboru ekonómie a manažmentu Ing. U. N.. Znalcom bola určená výška úroku z omeškania 17,6 % ročne z istiny 1 560,11 eur od 16.10.1999 do 19.7.2008 vo výške 4 925,12 eur a výška poplatku z omeškania vo výške 2,5 promile z istiny 1 560,11 eur od 16.10.1999 do 19.7.2008 vo výške 12 743, 11 eur.

Podľa zhodného tvrdenia účastníkov žalovaná vrátila žalobcovi sumu 1 560,11 eur dňa 19.7.2008.

Podľa § 657 Občianskeho zákonníka zmluvou o pôžičke prenecháva veriteľ dlžníkovi veci určené podľa druhu, najmä peniaze a dlžník sa zaväzuje vrátiť po uplynutí dohodnutej doby veci rovnakého druhu.

Podľa § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka, každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti.

Podľa § 442 ods. 1 Občianskeho zákonníka, uhrádza sa skutočná škoda a to, čo poškodenému ušlo (ušlý zisk).

Podľa § 135 ods. 1 O.s.p., súd je viazaný rozhodnutím ústavného súdu o tom, či určitý právny predpis je v rozpore s ústavou, so zákonom alebo s medzinárodnou zmluvou, ktorou je Slovenská republika viazaná [§ 109 ods. 1 písm. b)]. Súd je tiež viazaný rozhodnutím ústavného súdu alebo Európskeho súdu pre ľudské práva, ktoré sa týkajú základných ľudských práv a slobôd. Ďalej je súd viazaný rozhodnutím príslušných orgánov o tom, že bol spáchaný trestný čin, priestupok alebo iný správny delikt postihuteľný podľa osobitných predpisov, a kto ich spáchal, ako aj rozhodnutím o osobnom stave, vzniku alebo zániku spoločnosti a o zápise základného imania; súd však nie je viazaný rozhodnutím v blokovom konaní.

Žalobca sa podanou žalobou domáhal od žalovanej zaplata sumy 17 455,4349 eur. Poukazujúc na ustanovenie § 226 O.s.p. je tunajší súd viazaný právnym názorom odvolacieho súdu, preto nárok žalobcu uplatnený žalobným návrhom posudzoval ako nárok na náhradu škody podľa § 420 Občianskeho zákonníka. Podľa uvedeného ustanovenia zodpovednosť za škodu je založená na splnení troch predpokladov a to: porušení právnej povinnosti, vzniku škody a príčinnej súvislosti medzi porušením právnej povinnosti a vznikom škody. Pre založenie zodpovednosti za škodu musia byť uvedené predpoklady splnené súčasne. Dôkaznú povinnosť má pri ich preukazovaní poškodený. Zavinenie sa pre vznik zodpovednosti za škodu predpokladá, pričom pre vznik zodpovednosti za škodu postačuje aj zavinenie z nedbanlivosti. Existenciu zavinenia poškodený nemusí preukazovať. V tejto súvislosti súd poukazuje na znenie ustanovenia § 420 ods. 3 Občianskeho zákonníka.

V konaní bolo preukázané, že medzi účastníkmi konania mala byť uzatvorená zmluva o pôžičke (jej existenciu žalovaná v tomto konaní nepoprela), na základe ktorej žalobca poskytol žalovanej pôžičku vo výške 1 560,11 eur, so splatnosťou do 15.10.1999. Taktiež bolo v konaní preukázané, že žalovaná požičanú sumu t.j. 1 560,11 eur žalobcovi vrátila až dňa 19.7.2008.

Prvý z predpokladov zodpovednosti za škodu t.j. porušenie právnej povinnosti môže spočívať tak v aktívnom konaní, ako aj opomenutí konania, na ktoré bola osoba povinná. Táto povinnosť môže vyplývať

z právneho predpisu ale aj inej skutočnosti. U žalovanej došlo k porušeniu zmluvnej povinnosti, keďže požičanú sumu nevrátila žalobcovi včas t.j. v dobe jej splatnosti tak, ako bola dohodnutá v zmluve o pôžičke. Pokiaľ sa týka trestného konania vedeného tunajším súdom, v ktorom bola žalovaná uznaná vinnou z prečinu poškodzovania veriteľa, súd poukazujúc na citované ustanovenie § 135 ods. 1 O.s.p. je viazaný rozhodnutím v trestnom konaní len v tom, že bol spáchaný trestný čin a kto ho spáchal. Nie je viazaný výškou škody ustálenou v tomto konaní. Pokiaľ teda aj je v odsudzujúcom trestnom rozsudku uvedená výška škody ako kvalifikačný moment a vo výroku rozsudku je škoda presne vyčíslená, súd v občianskom súdnom konaní touto časťou výroku trestného rozsudku viazaný nie je. Pokiaľ žalovaná bola uznaná vinnou z prečinu poškodzovania veriteľa, ktorým spôsobila žalobcovi škodu vo výške 1 560,11 eur, ide o skutočnú škodu, ktorá bola vyčíslená v trestnom konaní, a nie aj o ušlý zisk. Vzhľadom k uvedenému má súd za to, že zo strany žalovanej došlo k porušeniu právnej povinnosti a je vo veci daný prvý z predpokladov náhrady škody.

Škodou sa rozumie majetková ujma, ktorá nastala v majetkovej sfére poškodeného a je objektívne vyjadriteľná v peniazoch. Okrem skutočnej škody sa uhrádza aj ušlý zisk t.j. to, čo mohol poškodený získať, nebyť škodovej udalosti. Ušlý zisk sa neprejavuje zmenšením majetku poškodeného, ale stratou očakávaného prínosu. V danom prípade žalovaná porušila zmluvnú povinnosť vrátiť poskytnutú pôžičku riadne a včas. Žalobcom požadovaný nárok súd posúdil ako nárok na ušlý zisk z uvedeného dôvodu. Výška ušlého zisku závisí od tvrdení žalobcu. Žalobca vyčísľil ušlý zisk kapitalizovanými úrokmi z omeškania a poplatkami z omeškania spolu v sume 17 455,4349 eur, pričom pri určení ich výšky vychádzal zo znaleckého posudku vypracovaného v trestnom konaní. Uvedeným znaleckým posudkom súd v tomto konaní nie je viazaný. Pokiaľ ušlý zisk spočíva v úrokoch a poplatkoch z omeškania, tieto musia mať zákonný podklad. Pôžička poskytnutá žalovanej bola splatná dňom 15.10.1999. Do omeškania sa žalovaná dostala dňom 16.10.1999, kedy výška úrokov z omeškania v súlade s vtedy platným ustanovením § 3 vyhlášky 87/1995 Z.z. predstavovala dvojnásobok diskontnej sadzby určenej Národnou bankou Slovenska. Základná diskontná sadzba k 16.10.1999 činila 8,80 %, jej dvojnásobok tak predstavoval 17,60 %. Ušlý zisk pozostávajúci z úrokov z omeškania tak za obdobie od 16.10.1999 do doby, kedy si žalovaná splnila svoju povinnosť t.j. do 19.7.2008 činí 2 407,27 eur (17,60 % ročne zo sumy 1 560,11 eur od 16.10.1999 do 19.7.2008). Súd pri určení výšky ušlého zisku nevychádzal zo znaleckého posudku vypracovaného v trestnom konaní z dôvodu, že ním boli úročené aj úroky z omeškania vždy za predchádzajúci mesiac. Čo sa týka poplatku z omeškania škoda vo forme ušlého zisku v podobe poplatkov z omeškania nemohla u žalobcu vzniknúť. Poplatok z omeškania totiž možno priznať len, ak nájomca nezaplatí nájomné alebo úhradu za plnenia poskytované s užívaním bytu. Pokiaľ by aj zmluvne bol dohodnutý poplatok z omeškania, v tejto časti by zmluva o pôžičke bola v rozpore s právnymi predpismi a teda podľa § 39 Občianskeho zákonníka by bola v tejto časti neplatná. Okrem toho predmetom tohto konania nie je úhrada poplatku z omeškania, ale náhrada škody. Vzhľadom na uvedené vyššie uvedená suma 2 407,27 eur predstavuje ušlý zisk t.j. hodnotu, ktorú by žalobca získal, ak by žalovaná splnila svoj dlh riadne a včas.

Posledným predpokladom zodpovednosti za škodu je existencia príčinnej súvislosti medzi škodou a porušením právnej povinnosti. Vzťah príčinnej súvislosti je daný vtedy, ak je medzi porušením právnej povinnosti a škodou vzťah príčiny a následku t.j. ak konanie resp. opomenutie je práve tou okolnosťou, bez existencie ktorej by k vzniku škody nedošlo. Aj tento posledný predpoklad zodpovednosti za škodu je povinný preukázať žalobca t.j. poškodený. V danej veci, ako bolo uvedené došlo k pochybeniu žalovanej tým, že svoj dlh nezaplatila včas. Príчинná súvislosť v tejto veci je daná tým, že v prípade riadneho plnenia mohol by žalobca s finančnými prostriedkami nakladať a mať z nich prospech.

Čo sa týka zavinenia, zo strany žalovanej nebolo v konaní preukázané, aby škoda na strane žalobcu bola spôsobená inak.

Poukazujúc na uvedené, omeškaním žalovanej ako dlžníčky bola spôsobiť škoda žalobcovi ako veriteľovi. Právo na náhradu škody má totiž veriteľ aj vtedy, ak dlžník splnil dlh v dodatočnej lehote, teda v čase, keď už bol v omeškani. Treba uviesť, že Občiansky zákonník v ustanovení § 519 pri náhrade škody za omeškané plnenie peňažného dlhu výslovne ustanovuje, že úroky z omeškania a poplatok z omeškania sa započítavajú do náhrady škody (tzv. paušalizovaná náhrada škody). V danej veci bolo preukázané, že žalobcovi úroky z omeškania, ani poplatok z omeškania priznané neboli, čo je zrejme zo spisu tunajšieho súdu sp. zn. 1C/188/2007.

Vzhľadom na uvedené súd návrhu žalobcu vyhovel len čiastočne čo do sumy 2 407,27 eur a v prevyšujúcej časti čo do sumy 15 048,16 eur žalobný návrh zamietol.

Podľa § 142 ods. 2 O.s.p., ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo.

Podľa § 149 ods. 1 O.s.p., ak advokát zastupoval účastníka, ktorému bola prisúdená náhrada trov konania, je ten, ktorému bola uložená náhrada týchto trov, povinný zaplatiť ju advokátovi.

O trovách konania súd rozhodol poukazujúc na ustanovenie § 142 ods. 2 O.s.p.. V konaní bola úspešnejšia žalovaná a preto súd zaviazal žalobcu nahradiť jej trovy konania. Pri plnom úspechu trovy konania žalovanej by predstavovali sumu 1 321,74 eur. Ide o trovy právneho zastúpenia, ktoré boli určené podľa vyhlášky č. 655/2004 Z.z. Hodnota jedného úkonu právnej služby bola určená podľa § 10 ods. 1 uvedenej vyhlášky vo výške 336,94 eur. Odmena bola priznaná za tieto úkony:

- prevzatie a príprava zastúpenia 29.11.2013 - § 13a ods. 1 písm. a/
- vyjadrenie k žalobe 5.12.2013 - § 13a ods. 1 písm. c/
- účasť na pojednávaní 7.5.2014 - § 13a ods. 1 písm. d/

t.j. spolu odmena 1 010,82 eur. Trovy ďalej pozostávajú z režijného paušálu za dva úkony v roku 2013 po 7,81 eur a jeden úkon v roku 2014 vo výške 8,04 eur, t.j. spolu režijný paušál vo výške 23,66 eur. Ďalej trovy pozostávajú z náhrady straty času právneho zástupcu žalovanej za cestu na pojednávanie dňa 7.5.2014 t.j. za 4 polhodiny po 13,40 eur, spolu náhrada straty času vo výške 53,60 eur a cestovného za cestu Kežmarok - Spišská Nová Ves a späť (pri počte kilometrov 56, cene pohonných hmôt 1,364 eur/l, priemernej spotrebe 4,9 l/100 km a základnej sadzbe 0,183 eur) vo výške 13,37 eur. Spolu tak trovy právneho zastúpenia žalovanej predstavujú sumu 1 101,45 eur (odmena 1 010,82 eur plus režijný paušál 23,66 eur plus náhrada straty času 53,60 eur plus cestovné 13,37 eur), ku ktorým bola pripočítaná suma 220,29 eur ako 20 % DPH. Spolu tak pri plnom úspechu by žalovaná mala právo na náhradu trov konania vo výške 1 321,74 eur.

Žalobca požadoval v konaní od žalovanej zaplatať sumu 17 455,43 eur, úspech mal čo do sumy 2 407,27 eur, ktorá predstavuje 14 % zo žalovanej istiny. Žalovaná bola úspešná čo do sumy 15 048,16 eur, ktorá predstavuje 86 % zo žalovanej istiny. Žalovaná tak mala v konaní úspech vo výške 72 % (86 mínus 16). preto boli žalovanej priznané trovy vo výške 951,65 eur.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Košiciach, písomne v troch vyhotoveniach.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach /§ 42 ods. 3 O.s.p./ uviesť proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napadá, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),

f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.